त्रुतुः स्व ति ॰ न तत्त्वः । असदृषे असमाने "अतस्यमहसा-सार्वं रामेण मम वियहं" दति मिट्टः ।

श्रातुष त्रि॰ नास्ति त्रषोऽख । अवधातादिना निस्तुषोकते धान्यादी "अतुषानिव यवान् कल्पेति"।

श्रविहिनरिमा ४० न तिहिनः अहिम उल्लो रिम्सिरसा। उल्लरको स्रवें। न०त०। उल्लरको ४०।

श्चित्तु जि ५० न ते त्वज निक दिलदोधे । अदातरि । "अह-ह्यां चित् ह्यां जिरिश्चिदिति" स्व्ह्यां हिति भा०। श्चित्तां ति० न ह्यां ते हरी हिंगायाम् क्वां दित्वादिट् न । अहं पिते। "अह्यों । राजा स्व दक्क सान दित स्व०।

ख्रद्धत्तः ख्रिंसित इति भा०।

श्राहणाद ति॰ न त्रणमत्ति अद-अण्-उप॰ न०त०।

त्रणाभचके दुग्धमात्रपोध्ये गवादिवत्से। "अथ वत्सं
जातमाद्धरत्रणादिमिति" वेदः। [मनहेँ पवते।,
श्राहदिल ए० न त्रदाते बध्यते त्रद-किलच् न०त०। इन्तुश्राहिति स्त्री त्रिः सन्तेषः अभावार्थे-न०त०। त्रह्यभावे
व०। त्रिप्तिहते, असन्तोषिण, लोल्पे च ति०।

श्रतेजस् न० न तेजः विरोधे न०तं०। तेजीविरोधिनि तमि कायायाम् । नास्ति तेजोऽस्य वान कप् । तेजोरहिते वि० कपि । अतितेजस्तोऽस्यव वि० ।

श्चित्क ए० अतित सततं विक्षतिम् अत—कन कित्त्वम्। गरीरावयवे "स्तरीनीत्कं व्युतं वसानेति" श्रुकः। अतित सततं गच्छति। पान्ये सि०।

श्रन्ते अव्य॰ स्रद-त्रमधे तनेन्। स्रत्नुमित्यर्थे "इतिषेऽत्तने द्रित" यजु॰। "स्रतने इतिभे चित्रमिति" नेददीयः।

श्राता स्ती अतित सततं सम्बधाति अत-तक् इडभावः । मातरि, स्तियाः-श्वश्वाञ्च। सार्थे के कापि अत इस्ते । अक्तिकायत । श्रित्ति त्वि॰ अयते सर्वदा सम्बध्यते कर्माण क्तिन् । मातरि, ज्योग्भगिन्यां, स्तियाः—श्वश्वाञ्च । सार्ये कत्। तत्वे वार्थे।

श्वन् ए० अह-त्वं। परमेश्वरे, "असा चराचरप्रहणादिति"

यारीरकस्त्रम् तस्य अनृत्वञ्च "यस्य ब्रह्म च सात्रञ्जोभे
भवत ओदनो स्टल्येस्थापमेचनमिति" श्रुतौ सर्वभस्तत्वेनोत्तेः। अधिकमदितिग्रव्हे वस्त्रते भन्नणकर्त्तृमात्रे
ति० स्तियां क्षोप्। "अरचितारमत्तारं स्यं विद्यादधोगतिमिति" भार०।

श्रत्न नः काति जयपराजयावत कात-न । युद्धे । निरूः श्रद्धं पुरुकत-तः । वायौ।स्ततगन्तरि । पणिके तिरः । उत्थाः श्रद्धं तिः अवति योष्ठं गक्कति कर्कीर यत् । योक्षगेऽसे "अञ्ची त्रस्ता श्रीति" ता व्या । "अगुमत्यं न वाजिनमिति" वेदः।

श्रात्यग्निष्टोम ए॰ श्रातिकानोऽग्निष्टोममधिकफलटत्यात् श्रात्या॰स॰। 'श्राप्तिष्टोमोऽत्यग्निष्टोम उक्षः षोडणी राज-पेयोऽतिरात्नोऽप्तोर्याम इति' गवासयनसंस्थयक्तभेदे।

श्रायञ्ज्ञ ॥ ५० अतिकानोऽङ्गुमं तत्पी इनमनाटृत्य यथे छं प्रवत्त-त्वात् अत्याः भः । अङ्ग्याधातानादरेण यथे छं प्रवत्ते उत्कटे दुर्दाने गजे । [अङ्गुलिपरिमाणाधिके । श्रायञ्जल ति ० अतिकानोऽष्मुलिं तत्परिमाणम् अन् ममा० । श्रायध्य ति ० अतिकानोऽध्यानम् अत्याः स० अन् समा० । अतिकान्तपथे प्राः भः अतः पूजनार्थत्वान्त समा० । अत्यध्यत् । सुप्रि पुः ।

श्रायान्त न ॰ अतिकान्तो ऽनं सीमाम् अत्या ० स ॰ । अतिकाये ।
तद्युत्ते सर्वपरिच्छेदातिकान्ते ति ॰ । अतिकामे ऽव्ययी ॰ ।
परिच्छेदातिकामे नामातिकामे च अव्य ॰ । "किं या तयात्यन्तियोगदुःखें" इति रष् ॰ "अत्यन्ति इमोत्तरानिला इति"
कुमा ॰ । "सुखमत्यन्तमञ्जते" इति गोता । "मरीरस्य
गुणानाञ्च दूरमत्यन्तमन्तरमिति" च पुरा ॰ । "अत्यन्ते
भवः ठक् आत्यन्तिकः । अत्यन्तभवे वस्तुमि ति ० । नामातिकान्ते ति ॰ "अत्यन्तं निर्जगदोमिति" पञ्चदमी ।

श्रत्यन्तकोपन वि॰ असनं स्यां क्षयति अति-। अप-स्यु।
स्याकोपान्ति अतिकोपयुत्ते।

त्रत्यन्तगामिन् लि० खलानम् खनात्ययं अति । सन्न ज्ञात्य खलायं अति । स्वात्य चलायं अति । स्वात्य चलायं चलायं

श्रास्तानिस्ति स्ती अस्य ना निष्टितः। स्वप्रतियोगिजातीयपागभावासमानाधिकरणे ध्वंसे। यसां सर्धाः
स्वप्रतियोगिजातीयसान्यसा एनरत्यत्ति भनेत् ताहणी
निष्टत्तिरस्यनिष्टितः "अय तिविधदुःसास्यनिष्टितिरस्यनपुरुषायं इति" संस्थास्त्रम् । सा च मोसावस्थायामेर, मोसे हि विवेक्तेनाविद्यानिष्टनौ तत्कार्यस दुःस्वादेः
सतरां सम्बस्चेद इति तत्र न प्रनर्दे स्रोत्पादः सतस्त्र
दुःसात्यनिष्टत्तिः।

श्रायन्तसंथीग ए॰ अलनेन सकत्येन संयोगः अंद्रश्नः व्याप्तिरिति यादत् अन्तमवसानमितिकानः संयोगो वा । सन्ततस्वन्ये, व्याप्ती च । "कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगं" इति पा॰। [हन्ते राजनि॰। श्रायन्तस्तुनार ए॰ अल्यनं सन्नार इति । (काब्ने) कद्मनी